Strzał w 10

Dwumiesięcznik Szkoły Podstawowej nr 10 im. Jana Pawła II w Łomży

www.sp10lomza.pl e-mail: sekretariat@sp10lomza.pl Nr 3 (111) rok szk. 2021/2022

Dziś w numerze:

- ***Wiosenne wiersze***
- ***Trudne sprawy***
- ***Majowe święta***
- ***Chcemy Wam o tym opowiedzieć***

Chwila z Patronem

Jan Paweł II

Kto był najlepszym papieżem na świecie?
Jan Paweł II, dobrze o tym wiecie.
Dlaczego? Nie trzeba daleko szukać,
wystarczy jego przemowy wysłuchać.
Mówił o ludziach same dobre rzeczy,
kochał ich bardzo, nikt nie zaprzeczy.
Wspierał rodziny, zło dobrem zwalczał,
modlił się za wszystkich, uśmiechu dostarczał.
Podróżował po świecie, głosząc słowo Boże,
wiedział, że Bóg wszystkim zawsze dopomoże.
Najbardziej lubił wracać do swojego kraju,
Polska to jego miejsce, tu czuł się jak w raju.
Tu się urodził i spędził młode lata,
studiował, pracował, chciał być jak tata.
Karol grał w piłkę, w teatrze występował,
ale w swoim sercu miłość do Boga chował.
To zwyciężyło i młodym księdzem został,
lecz nadal tym samym człowiekiem pozostał.
Lubił jeść kremówki w swoich Wadowicach,
jeździć na pielgrzymki, modlić się w kaplicach.
Gdy Wojtyła miał pięćdziesiąt osiem lat,
pewnego dnia zaniemówił cały świat.
Kardynałowie w Rzymie głosowali
i na nowego papieża go wybrali.
Cały świat się cieszył i radował wielce,
a Polacy najbardziej całym swoim sercem.
Wszyscy go pokochali, jakby był ich tatą,
jego śmierć była dla nas ogromną stratą.
W każdym zakątku Ziemi znicze się paliły,
ludzie rozpaczali, tłumy się modliły.
Prośby wszystkich wiernych były wysłuchane,
tytuły błogosławiony i święty zostały nadane.
Każdy wie, że nasz papież na to zasłużył ,
bardzo długo Bogu i ludziom wszystkim służył.
Ja i moi koledzy jesteśmy bardzo dumni
ze szkoły, gdzie patronem jest Jan Paweł II.

Natalia Etorowicz, kl. VIIa

W świątecznej atmosferze

13 kwietnia 2022 r. uczniowie i nauczyciele naszej szkoły wzięli udział w apelu z okazji Świąt Wielkanocnych. Hasłem przewodnim akademii były słowa: *Pan Zmartwychwstał.*

Część artystyczną rozpoczęli uczniowie klasy VIII d, którzy przybliżyli nam tradycje związane z tym świętem oraz opowiedzieli historię Świąt Wielkanocnych. Następnie usłyszeliśmy pieśń *Ogrodzie Oliwny* w wykonaniu uczennicy naszej szkoły. Akademia była wzbogacona wierszami opowiadającymi o Drodze Krzyżowej Pana Jezusa oraz o Jego Zmartwychwstaniu. Ponadto dziewczynki z klasy IVc wspólnie zaśpiewały utwór *Golgoto*.

Podczas apelu usłyszeliśmy również tekst o znaczeniu Jezusa i Krzyża w życiu, o porównaniu naszego życia do życia Pana Jezusa, który w wielu wzbudził refleksję. Występ zakończyła pieśń *Zmartwychwstał Pan i żyje dziś*.

Na zakończenie uroczystości głos zabrała pani dyrektor Jadwiga Kirejczyk i złożyła wszystkim uczniom życzenia świąteczne. Podziękowała paniom Indze Włodkowskiej, Agnieszce Matukin, Agacie Durzyńskiej, Marcie Kisiel oraz panu Dariuszowi Milewskiemu za przygotowanie apelu i nagłośnienie.

Dzięki akademii mogliśmy poczuć cudowny klimat zbliżających się Świąt Wielkanocnych oraz dowiedzieć się wielu informacji o tym niezwykłym święcie.

Karolina Sienicka, Marta Zaczek, kl. VIIIh

***

Jeszcze wczoraj bracia, jeszcze wczoraj przyjaciele,
Dzisiaj z karabinem w ręku i traktują się jak cele.
W imię czego i kto kazał zniszczyć spokój ten braterski,
A z przyjaciół zrobić wrogów, nosicieli strasznej śmierci.
Mam nadzieję, że to minie, że to tylko straszny sen
I nad dumną Ukrainą znów powstanie piękny dzień.
Dzieci znów się będą bawić i nie będą bały się,
Bo to straszne barbarzyństwo w końcu musi skończyć się.

Szymon Dębski, kl. VIIIc

Uczę się doceniać to, co mam

Ostatnie lata nie były dla nikogo łatwe. Wyzwania nauki w czasach pandemii, izolacja, nauczanie zdalne tworzyły zupełnie inny od znanego nam świat. Rozpoczęcie nauki stacjonarnej dawało nadzieję na powrót do normalności. Ta jednak całkowicie nie powróciła. Trwające zagrożenie epidemiczne i nauka przerywana izolacją nie ułatwiały pracy ani uczniom, ani nauczycielom. Do tego jeszcze ostatni rok nauki w szkole podstawowej, egzaminy próbne i konieczność zmierzenia się ze zbliżającym się egzaminem ósmoklasisty, a potem trudnymi decyzjami o wyborze dalszej drogi.

Jakby tego było mało, miesiąc temu otworzyła się przed nami nowa, przerażająca rzeczywistość wojny rozgrywającej się praktycznie na wschodniej granicy naszego kraju. W jej obliczu wszystkie nasze problemy i zmartwienia zmalały w jednej chwili. Gdy widzimy obrazy ataków rakietowych na cele cywilne, cierpienie ofiar ostrzałów, przerażające zniszczenia szpitali, szkół i domów, dostrzegamy, że nasze naukowe czy towarzyskie problemy są wyłącznie nieistotnymi drobiazgami. Biorąc udział w akcjach pomocy uchodźcom, czujemy natomiast, że jest to realne działanie, które przynosi dobro i pożytek.

W tych warunkach zacząłem zastanawiać się nad swoim dotychczasowym życiem. Doszedłem do wniosku, że mam za co być wdzięczny losowi. Żyję w kraju, który cieszy się pokojem i nawet jeśli w innych dziedzinach nie wszystko jest tak jak powinno, to mam dobre warunki do życia i rozwoju. Mieszkam w pięknym miejscu, w warunkach, o których uciekając z okupowanej Ukrainy dzieci mogą tylko pomarzyć. Wychowuję się w szczęśliwej rodzinie, w której zawsze odnajduję ciepło, wsparcie i pomoc. Mogę uczyć się i rozwijać swoje zainteresowania w dobrej i przyjaznej uczniowi szkole. Odnalazłem tu nauczycieli, którzy chcą przekazać nam swoją wiedzę i przygotować nas do dalszej edukacji. Uczęszczam na zajęcia rozwijające moje pasje i zainteresowania. Mogę samodzielnie zdecydować o wyborze szkoły średniej i profilu, na którym będę się wkrótce uczyć. Chciałbym, aby każdy człowiek na świecie mógł żyć tak spokojnie i szczęśliwie.

Myśląc o tym, uświadomiłem sobie, że nadchodzi czas pożegnania z moją szkołą. Nieprzypadkowo nazywam ją „moją". Spędziłem w jej murach osiem lat. To ponad połowa mojego krótkiego życia. Jestem wdzięczny, że miałem okazję być częścią tej społeczności, że szkoła dzięki ludziom, których tu spotkałem, stała się moim drugim domem. We wspomnieniach będę do niej wracał bardzo chętnie.

Jan Kochanowski, klasa VIIIc

Zapachniało wiosną

Wiosenny dzień

Wiemy, że rozpoczyna się majówka
Gdy po klombie biega mrówka
Brat w trawce widzi żuka
Już babcia na działce cmoka na wnuka
Tata czeka, aż w końcu pomoże mu córka
Lecz za nią biegnie rozwścieczona wiewiórka
Dziadek nie chce, aby zgasła mu fajka
Więc szybkie smażenie na grillu będzie jak bajka
Kuzyni w basenie bawią się w nurka
A przecież rzadko opuszczają swe biurka
Skoro za ogrodzenie ucieka lotka
Ciocia przygarnia do domu nowego kotka
Mama piękny zrywa kwiatek
A w domku czeka na nas wiosenna sałatka.

Zuzanna Sierbińska, kl. VIIIc

Wiosna

Wiatr bawi się w śnieg kwiatami jabłoni,
Wierzbowe kotki z wiatrem pływają w rzecznej toni.
Skowronek gdzieś tam w niebie wyśpiewuje trele,
A cała przyroda aż kipi, aż miele.
Wszystko budzi się do życia na nowo,
Znów będzie barwnie, kolorowo.
Z dalekiego kraju bociany wracają,
Powrót Panny Wiosny klekotaniem oznajmiają.
Wszyscy wokół się radują i wesoło wykrzykują:
Wiosno! Wiosno! Wiele radości nam sprawiłaś,
Że nas znowu swoją obecnością zaszczyciłaś.

Roksana Dudzińska, kl. VIIIc

Wiosna

Za oknem słoneczko świeci
Bocian zaraz przyleci
Skowronek śliczne pieśni nuci
Słońce piękny promyk kwiatom rzuci
Kret w ziemi nory kręci
Wiśnia kwiatem pszczoły nęci
Jaskółka niedługo wysoko w niebo wzleci
Trzeba będzie posprzątać zimowe śmieci
Słonko nasze twarze ozłoci
Wszyscy razem pomóżmy na działce cioci!

Zuzanna Sierbińska,kl. VIIIc

Wiosna

Niecierpliwie nas pogoda trzyma,
Lecz wreszcie odeszła sroga zima.
Na jej miejsce zaś wskoczyła wiosna.
Natychmiast wzięła sprawy w swoje wiosła.

Kwiecistą suknią zarzuciła,
Błękit nieba odsłoniła.
Kapeluszem zielonym machnęła,
Ziemię piętę nadepnęła.

Już cieplejszy wiatr dziś czuję,
Na rowerze kilometry pokonuję.
Znów na wszystko mam ochotę,
Gdy spoglądam na słońce złote.

Coraz dłuższy cieszy mnie dzień,
Bo późnym wieczorem świat zalewa czerń.
Czas nie goni mnie więc wcale,
Dlatego złociste pola odwiedzam stale.

Wiosna jak widać na dobre się rozgościła,
Przyrodę do życia zbudziła.
A największa gwiazda słonecznymi promieniami
Poradziła sobie z największymi leniami.

Liwia Litwińczyk, kl. VIIIc

Burza

Przed chwilą słońce świeciło.
Wnet ulewa się zbiera.
Deszcz bije o ziemię.
Deszcz bije o drzewa.
Woda w szyby dudni
i w rynnach śpiewa.
W kałużach pluszcze
letnia ulewa.
I znowu cisza błoga nastała.
Znowu nadeszła piękna pogoda.
W całym ogrodzie tylko kałuże i woda.

Antonina Pisalska, kl. VIIIc

Pamiętamy o naszych mamach

Historia Dnia Matki

Dzień Matki jest świętem obchodzonym jako wyraz szacunku dla wszystkich matek.

Źródeł święta można dopatrywać się w wielu kulturach. Jedno z nich prowadzi do starożytnego Egiptu, gdzie ludzie czcili boginię Izydę będącą ucieleśnieniem doskonałej matki i żony. Matka była kobietą nad wyraz szanowaną, czego można doszukać się w wielu tekstach z tego okresu.

Inne początki święta sięgają czasów starożytnych Greków i Rzymian. Kultem otaczano wtedy matki-boginie, symbole płodności i urodzaju. Cesarstwo rzymskie przyjęło chrześcijaństwo i tym samym zabroniono wyznawania innych bogów.

Tradycja święta matki została zapomniana na bardzo długi czas. Dopiero w XVII wiecznej Anglii oraz Szkocji powrócono do oddawania czci matkom pod nazwą „Niedziela u Matki". Był to dzień, w którym rodziny mogły się spotkać i spędzić ze sobą nieco czasu. Pierwszy raz Dzień Matki ustanowiono jednak dopiero w XIX wieku w Stanach Zjednoczonych. W 1914 roku amerykański rząd ogłosił „Niedzielę u Matki" oficjalnym świętem.

W Polsce przedwojennej Dzień Matki obchodzono 7 lub 13 maja. Dzień Matki był obchodzony jako ważne święto w Generalnym Gubernatorstwie podczas okupacji niemieckiej, gdyż dzień ten był świętem w całej III Rzeszy.

Obecnie w Polsce święto to przypada na 26 maja. W tym dniu matki są zwykle obdarowywane przez własne dzieci laurkami, kwiatami oraz różnego rodzaju prezentami. Ma to na celu okazanie matkom szacunku, miłości i podziękowania za trud włożony w wychowanie.

Antonina Pisalska, kl. VIIIc

rys. Lena Żebrowska, kl. Vg

Kochana mamo,
Prezenty to za mało,
by wyrazić ci wdzięczność
za twoją uczynność,
za każde zmartwienie
i mnie prowadzenie
przez drogi tak kręte i niepojęte.
Dziękuję ci bardzo,
że mnie doceniasz,
że łezki ocierasz
i zawsze mnie wspierasz,
za to, że kochasz mnie bezgranicznie.
Kochana mamo, dziękuję ci ślicznie.

Antonina Pisalska, kl. VIIIc

Do Mamy

Chcę Ci dzisiaj podziękować, za tak wiele…
Ty pod sercem mnie nosiłaś w swoim ciele
I tuliłaś, i lulałaś małe dziecię,
jakby było najcenniejsze na tym świecie.
I choć lat minęło już niemało
To na szczęście to „tulenie" pozostało
Wiem, że obok przy mnie jesteś zawsze
Nawet kiedy czasem robi się poważnie
Dziękuję za to, że wspierasz mnie i rozumiesz
Ty, Mamo, chyba po prostu inaczej nie umiesz.
Kochasz mnie zawsze, nawet gdy błądzę
I pocieszasz, choć czasem Ci przykrość wyrządzę
Przy Tobie ciepło jest i bezpiecznie
Chcę, MAMO, by tak zostało i było już wiecznie.

Julia Wierzbowska, kl. VIIIh

Święto Narodowe Trzeciego Maja

Dlaczego 3 maja obchodzimy święto? Co wydarzyło się 3 maja 1791 roku? I jak Polacy obchodzą ten dzień? Pewnie wielu z was zadaje sobie te pytania, dlatego w tym tekście postaram się odpowiedzieć na nie i przybliżyć wam tę uroczystość.

To polskie święto państwowe obchodzone na cześć uchwalenia Konstytucji 3 maja. Za jej autorów uważa się króla Stanisława II Augusta Poniatowskiego, wielkiego marszałka litewskiego Ignacego Potockiego oraz ks. Hugona Kołłątaja, duchownego i filozofa. Ustawa zasadnicza zniosła liberum veto, wprowadziła trójpodział władzy, ograniczyła rolę senatu. Zniosła wolną elekcję i wprowadziła dziedziczność tronu. Uznała chłopów za część narodu oraz zagwarantowała tolerancję religijną.

Trzeciego maja 1791 uchwalono jedną z pierwszych na świecie i pierwszą w Europie ustawę zasadniczą, regulującą relacje społeczne i określającą prawa, ale i obowiązki obywateli Rzeczpospolitej – wówczas Obojga Narodów w sposób nowoczesny. Została uchwalona przez Sejm Czteroletni zwołany w październiku 1788.

Uchwalenie Konstytucji 3 maja uważa się za jedno z najważniejszych i przełomowych wydarzeń w historii państwa polskiego. Było ono niezwykle ważne dla Polaków, dlatego wciąż jest jednym z najważniejszych świąt dla mieszkańców naszej ojczyzny. Na pamiątkę tego wydarzenia obchodzimy Święto Narodowe Trzeciego Maja.

3 maja jest dniem wolnym od pracy. Uchwalenie Konstytucji 3 maja zazwyczaj świętowane jest także poprzez msze w intencji ojczyzny, apele pamięci, salwy honorowe, różnego typu parady z udziałem szwadronów kawalerii, orkiestr czy grup rekonstrukcji historycznej. Niegdyś organizowano marsze, zawody sportowe, pikniki rodzinne. Z okazji święta organizowane są również liczne pochody trzeciomajowe w różnych miastach w Polsce. Odbywają się także oficjalne uroczystości, głównie o charakterze wojskowym.

Mam nadzieję, że trochę przybliżyłam wam nasze majowe święto. Pamiętajmy, by pielęgnować tradycje narodowe i eksponować publicznie symbole naszego państwa. Wywieśmy więc flagi w majowe święta!

Liwia Litwińczyk, kl. VIIIc

Apel z okazji Uchwalenia Konstytucji 3 maja

W środę, 27 kwietnia 2022 r. uczestniczyliśmy w apelu, którego tematem przewodnim była 229. rocznica uchwalenia Konstytucji 3 maja. Wprowadzenie sztandaru oraz odśpiewanie hymnu państwowego sprawiło, że wśród zebranych zapanował podniosły nastrój.

Apel zaczął się dosyć nietypowo, ponieważ bohaterami poprzedzającymi główną część tego wydarzenia była grupka młodzieży, która zastanawiała się nad historią oraz powodem powstania tego święta. Następnie zainscenizowano scenkę z czasów Sejmu Wielkiego, w czasie której marszałkowie z mównicy sejmowej przemawiali za wprowadzeniem reform i przeciwko nim. Podczas apelu śpiewane były pieśni patriotyczne, a uczniowie z klas Va i VIIId recytowali wiersze związane z majowym świętem.

Apel przygotowany pod kierunkiem pani Izabeli Ramatowskiej pozwolił nam spojrzeć na przeszłość z nowej perspektywy i zrozumieć wydarzenia, które bezpośrednio przyczyniły się do uchwalenia Konstytucji 3 maja. Za oprawę plastyczną i muzyczną były odpowiedzialne panie Justyna Mańko i Agata Durzyńska, a za nagłośnienie pan Dariusz Milewski.

Magdalena Szumska, kl. VIIIh

Mistrz Ortografii Miasta Łomża

19 maja 2022 r. do naszej szkoły przybyli reprezentanci wszystkich łomżyńskich szkół podstawowych, by rywalizować o tytuł Mistrza Ortografii Szkół Podstawowych Miasta Łomża, uczestnicząc w XVI edycji konkursu.

Po uroczystym przywitaniu gości rozpoczęła się część artystyczna, w której uczniowie pod kierunkiem pani Aleksandry Charkiewicz umilili czas gościom, recytując polskie wiersze oraz śpiewając piosenki o ważności języka polskiego. Następnie głos zabrała pani dyrektor Jadwiga Kirejczyk, która podkreśliła jak niezwykle trudna jest ortografia języka polskiego oraz trudno ją perfekcyjnie opanować.

Po chwili nadszedł czas, gdy reprezentanci szkół mogli w praktyce wykorzystać własne zdolności z zakresu ortografii i interpunkcji. Każdy z nich musiał się zmierzyć z tekstem o historii *Mazurka Dąbrowskiego*.

Po napisaniu dyktanda wszyscy udali się na poczęstunek, a komisja konkursowa przystąpiła do sprawdzania prac. Ogłoszenie wyników poprzedził występ dziewczęcej grupy tanecznej „Shakirki", którą perfekcyjnie przygotowała do tego zadania pani Katarzyna Aleksandrowicz.

Ortograficzne zmagania zakończyły się zwycięstwem następujących uczniów:

- I miejsce – Marianna Dobrowolska - Szkoła Podstawowa nr 7
- II miejsce – Bartosz Archacki - Szkoła Podstawowa nr 10
- III miejsce – Helena Horosz - Szkoła Podstawowa nr 7.

Laureatów nagrodzono pucharami i nagrodami, a pozostali uczestnicy konkursu otrzymali drobne upominki. Pod koniec podziękowano wszystkim za przybycie, a gościom wręczono przepiękne róże, następnie wszyscy zostali zaproszeni do pamiątkowego zdjęcia.

Nad prawidłowym przebiegiem konkursu oraz późniejszym sprawdzeniem prac czuwali nauczyciele pod przewodnictwem pani Joanny Lewczuk. Rywalizacja była zacięta.

Roksana Dudzińska kl. VIIIc

Wycieczka do Białegostoku

19 maja klasa 2e i 2b pojechały na wycieczkę do Białegostoku. Pobawiły się w Epi Centrum, spacerowały po parku przy Pałacu Branickich. Następnie zajechały na ciepły posiłek do McDonald's. Na koniec odwiedziły Park Dinozaurów i plac zabaw. Wycieczka była wspaniała. Dostarczyła uczestnikom wielu niezapomnianych wrażeń.

Kornelia Borys i Laura Składanek, kl.IIe

W poniedziałek 16 maja w Szkole Podstawowej nr 21 w Białymstoku odbyło się uroczyste podsumowanie Wojewódzkich Konkursów Przedmiotowych przeprowadzonych w roku szkolnym 2021/2022 w podlaskich szkołach. W bieżącym roku 211 osób otrzymało tytuł laureata, a łącznie uczniowie szkół podstawowych zdobyli 256 tytułów.

Naszą szkołę reprezentowało troje uczniów: **Justyna Borkowska** z klasy 8i i **Erwin Niebrzydowski**, z klasy 8a, laureaci Wojewódzkiego Konkursu Języka Angielskiego oraz **Szymon Dębski** z klasy 8c, laureat Wojewódzkiego Konkursu Biologicznego.

W czasie uroczystości głos zabrali m.in. Podlaski Kurator Oświaty - Beata Pietruszka, Wojewoda Podlaski - Bohdan Paszkowski oraz Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji i Nauki - Dariusz Piontkowski, którzy podkreślili, jak wielki wysiłek potrzebny jest do zdobycia takich wyników oraz jak ważna jest edukacja w życiu młodych ludzi.

Szymon Dębski, kl. VIIIc

Wycieczka do Warszawy

Dziesiątego maja nasza klasa Vg wraz z klasą IVc wybrała się na jednodniową wycieczkę do Warszawy.

Wyjechaliśmy bardzo wcześnie - o 6.30, bo ok. 9.00 mieliśmy zarezerwowane wejście do Centrum Nauki Kopernik. Oglądając w grupkach kolejne ekspozycje, mogliśmy się uczyć różnych rzeczy, ale i pośmiać w gronie kolegów.

Potem poszliśmy na dwugodzinny spacer po Powiślu. Bardzo zainteresowały nas ogrody na dachu biblioteki uniwersyteckiej, na żywo zobaczyliśmy dwie Syrenki, ale najwięcej emocji wzbudziła przejażdżka metrem - niektórzy z nas przeżyli ją po raz pierwszy.

Kolejnym emocjonującym punktem programu był posiłek w McDonald's przy placu Zamkowym. Staliśmy do kas w olbrzymiej kolejce, ale jakoś udało się wszystkim zamówić coś do jedzenia i w spokoju posililiśmy się przed następną atrakcją - zwiedzaniem zoo. Zobaczyliśmy tam słonie, małpy, pająki, węże, goryle, lwy, zebrę. Wszystkich rozbawił jeden z kolegów, który stwierdził, że znalazł w zoo swoją rodzinę - małpy.

Potem wyruszyliśmy w podróż powrotną do Łomży, gdzie dotarliśmy ok. 20.00. Szkoda, że podróż trwała tak krótko.

Wyjazd był bardzo udany. Miło spędziliśmy czas z kolegami, przy okazji poznając atrakcje naszej stolicy.

Karol Skarżyński, Dawid Stankiewicz, kl. Vg

11 marca 2022 r. - dzień bez plecaka fotoreportaż

Pomysł na dzień bez plecaka został zaczerpnięty z kultury amerykańskiej. Polega na tym, że dzieci w szkołach zamiast plecaków muszą przynieść do szkoły inny przedmiot, w którym mogłyby one przetrzymać swoje podręczniki.

Wydarzenie to odbyło się również w naszej szkole. Uczniowie wykazali się dużą pomysłowością – od wózka na zakupy nawet po bęben do pralki! Można było się pośmiać, wykazać swoją kreatywność, odskoczyć od nużącej codzienności. Większości taka zabawa bardzo się podobała.

Mam nadzieję, że w przyszłości szkoła zorganizuje więcej takich akcji, nawet jeśli nie będę już w nich uczestniczyć.

Olivia Makowska, kl. VIIIe

Ewa Ostalska, kl. IVa

Oglądać, ale co?

Uncharted

16 marca 2022 poszliśmy do kina Millenium na wspaniały film przygodowy pod tytułem *Uncharted*. Zaczął się on o 9.00 i trwał prawie dwie godziny.

Film ten nawiązywał do historii Fryderyka Magellana, który wyruszył w podróż, aby odkryć nowy kontynent, jednak nigdy nie wrócił z tej wyprawy.

Na początku filmu ukazani są dwaj bracia mieszkający w domu dziecka prowadzonym przez siostry zakonne. Bracia ci próbują wykraść z muzeum mapę podróży Magellana, jednak zostają przyłapani, a jedna z sióstr podejmuje decyzję o tym, aby starszy z nich - Sam opuścił placówkę. Przed odejściem obiecuje młodszemu - Nathanowi, że będą mogli jeszcze kiedyś spędzić razem czas.

Kolejna scena ukazuje dorosłego Nathana, który spotyka przyjaciela swojego brata - Victora Suilivana, ten proponuje mu wyprawę w poszukiwaniu skarbu.

Obaj podróżują w miejsca zaznaczone na mapie. W tym czasie Nathan dowiaduje się, że podczas jednej z wypraw zginął jego straszy brat Sam. Chłopak przez chwilę waha się, co robić dalej, ale decyduje się realizować misję brata.

Po wielu trudnościach udaje im się dotrzeć w miejsce, gdzie są trzy statki, i znaleźć skarb.

Film wzbudził w nas pozytywne odczucia. Zawierał bardzo dużo scen humorystycznych, więc bawiliśmy się znakomicie. Z niecierpliwością czekamy na kolejne części tego filmu.

Magdalena Szumska, kl. VIIIh

Recenzja filmu *Krzysiu, gdzie jesteś?*

Z okazji Dnia Dziecka na portalach społecznościowych zaroiło się od zdjęć z dzieciństwa. Wrzucali je wszyscy: młodzież, dorośli, a nawet staruszkowie. Fajnie było zobaczyć, jak wyglądały bliskie nam osoby, znajomi czy gwiazdy znane z TV, kiedy były małymi dziećmi. Przeglądając te zdjęcia, zaczęłam zastanawiać się, o czym oni wszyscy marzyli w tamtym momencie, jakie mieli plany na przyszłość, czy udało im się osiągnąć to, co zamierzali. I w tym samym momencie przypomniał mi się świetny film, który oglądałam już dość dawno temu, ale dotyczył właśnie tego tematu.

Ten film to „Krzysiu, gdzie jesteś?", wyreżyserowany przez Marca Forestera. Opowiada o dalszych losach Krzysia, a właściwie Krzysztofa, najlepszego przyjaciela Kubusia Puchatka.

Krzysztof jest już dorosłym mężczyzną, który ma odpowiedzialną pracę oraz żonę i córkę, dla których zupełnie nie ma czasu. Jest zapracowany, sfrustrowany i musi rezygnować z ważnych wydarzeń rodzinnych, np. wspólnego wyjazdu. Wymaga też od swojej córeczki, by w wolnym czasie siedziała nad książkami i cały czas się uczyła. Jego zdaniem zapewni jej to miejsce w najlepszej szkole, a później zdobycie dobrze płatnej pracy. Na dobranoc zamiast bajek czyta jej książki naukowe. Zupełnie zapomniał, jak to jest być dzieckiem i jak ważna jest zabawa w życiu każdego dziecka. Niestety zapomniał również o swoich przyjaciołach z dzieciństwa oraz zupełnie stracił radość w życiu.

Okazuje się jednak, że Kubuś, Prosiaczek, Kłapouchy i Tygrysek nie zapomnieli o nim i pewnego dnia dochodzi do niespodziewanego spotkania. Przyjaciele chcą pomóc Krzysiowi odzyskać to, co w życiu jest ważne.

Film uzmysławia dorosłym, że ich dzieci nie potrzebują wcale najlepszych zabawek czy drogich ubrań, a po prostu chcą spędzać więcej czasu z rodzicami i wspólnie się bawić. Tytułowy Krzyś ostatecznie odnalazł sens życia i zrozumiał swój błąd.

Polecam ten film wszystkim, którzy zgubili dziecięcą radość. Jest wzruszający, radosny i pokazuje wartość prawdziwej przyjaźni. Przypomina dorosłym, że i oni byli kiedyś dziećmi, których nic nie ograniczało, nawet wyobraźnia. Warto czasem do tego wrócić, nie tylko w Dzień Dziecka.

Aleksandra Lesiak, kl. VIIIh

R o z r y w k a

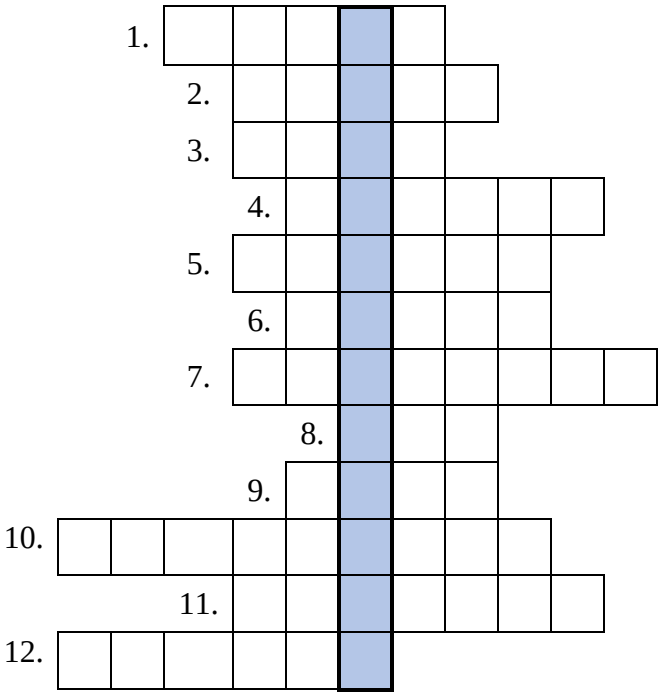

1. Kuzyn orła, może być wędrowny.
2. Smarujesz nim bułkę.
3. Ma święto 26 maja.
4. Kraj, w którym mieszkamy.
5. Na przykład matematyki.
6. Odbywają się w nich lekcje.
7. Możesz nim robić zdjęcia lub dzwonić.
8. Na przykład jabłkowy, pomarańczowy.
9. Możesz tam obejrzeć z przyjaciółmi film.
10. Stolica województwa podlaskiego.
11. Może być do spania lub pływania.
12. Antyczne państwo.

Szymon Dębski, kl. VIIIc

Rebusy

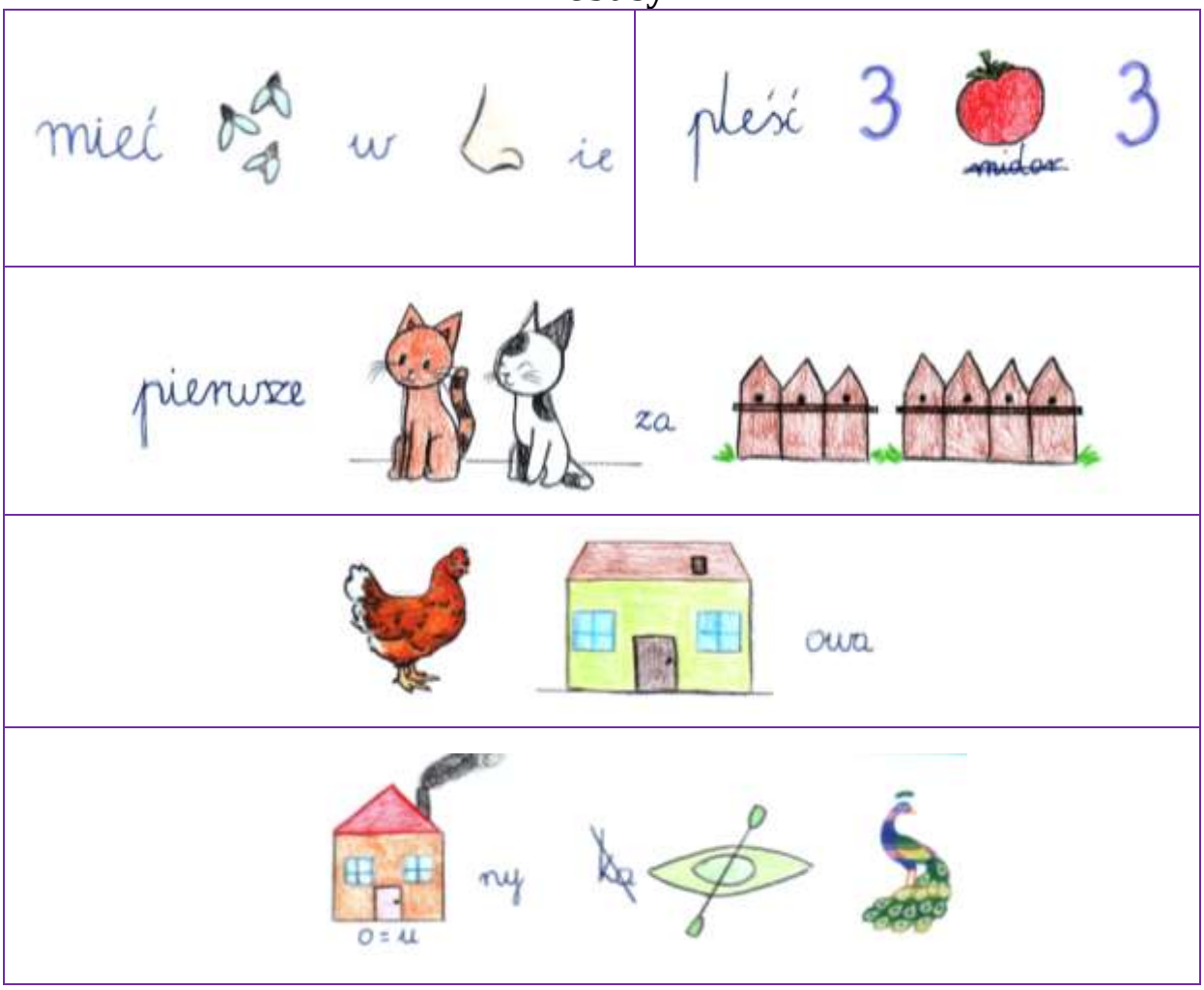

Lena Mańczak, kl. IVa

Skład redakcji: Szymon Dębski, Jan Kochanowski, Roksana Dudzińska, Liwia Litwińczyk z klasy VIIIc, Aleksandra Lesiak, Magdalena Szumska z kl. VIIIh.
Rysunki niepodpisane wykonała Antonina Pisalska z kl. VIIIc.
Opiekunowie: Joanna Lewczuk, Barbara Nowakowska.
Skład komputerowy: Jolanta Siwik.